

Uzasadnienie

W dniu 11 kwietnia 2019r., K. B. skierował do Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. skargę na działanie radcy prawnego D. G..

W uzasadnieniu skargi wskazano, że radca prawny D. G. w obecnie toczącym się postępowaniu sądowym przeciwko jego osobie wykorzystuje wiedzę, którą radca prawny D. G. posiadała reprezentując wcześniej spółkę (...) Sp. z o.o., którą skarżący zarządzał. Z tego też względu, w ocenie Skarżącego doszło do niedopuszczalnej sytuacji jaką jest konflikt interesów co też stanowić ma skrajny przejaw naruszenia wartości prezentowanych w Kodeksie Etyki Radcy Prawnego oraz ustawie o radcach prawnych.

Postanowieniem z dnia 22.07.2019r., Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego (...) we W. wydał postanowienie o umorzeniu dochodzenia w sprawie na podstawie pkt. 1) art. 17 § 1 k.p.k., gdyż w ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, okoliczności przedstawiane przez Skarżącego nie znalazły swojego oparcia w sformułowanych zarzutach, przedstawionych dokumentach ani tym bardziej w wykładni przepisów Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, które to przytoczono powyżej.

Z rozstrzygnięciem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego nie zgodził się skarżący i wniósł w dniu 23.08.2019r. zażalenie na postanowienie z dnia 22.07.2019r. o umorzeniu postępowania. Skarżący zarzucił w nim, iż Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wydając zaskarżone postanowienie pominął fakt, że odpowiedzialność zawiadamiającego – Prezesa Zarządu spółki (...) Sp. z o.o., przeciwko któremu radca prawny D. G. obecnie prowadzi postępowania byłych pracowników tej spółki ma charakter odpowiedzialności subsydiarnej a jej przesłanką jest wskazanie m.in. zawinionej przez członka zarządu niezłożenia w terminie wniosku o ogłoszenie upadłości. Skarżący wskazał, że wprawdzie nie sposób jednoznacznie wskazać, jaką wiedzę w tym zakresie posiada radca prawny D. G., jednak fakt prowadzenia spraw spółki uzasadnia przekonanie, że może ona posiadać wiedzę tego rodzaju, która obecnym mocodawcom radcy prawnej D. G., daje przewagę w procesie przeciwko Prezesowi Zarządu spółki.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił następujący stan faktyczny:

Radca prawny D. G. nie prowadziła na rzecz skarżącego czynności związanych z pomocą prawną. Skarżący K. B. pełnił funkcję Prezesa spółki (...) Sp. z o.o.. Radca prawny D. G. nie prowadzi żadnych spraw przeciwko ww. spółce, zaś przeciwko K. B. prowadzi wyłącznie jedno postępowanie z powództwa K. N. (byłej pracownicy) oraz jedno postępowanie przedsądowe – wezwanie do zapłaty, z wniosku Pana F. D. (byłego pracownika).

Z końcem 2015 r. radca prawny D. G. reprezentowała K. B. w postępowaniu sądowym prowadzonym przeciwko (...) Bank S.A. z powództwa (...) Sp. z o.o. Na tę okoliczność, radca prawny D. G. otrzymała stosowne pełnomocnictwo, które to pismem z dnia 20 maja 2019 r. skarżący złożył do akt sprawy. Postępowanie to zakończyło się w 2017 r. a pełnomocnictwo wygasło z chwilą zakończenia ww. postępowania sądowego.

Dowód: - Wyjaśnienia radcy prawnego D. G. – k. 8, 28

- Pełnomocnictwo z dnia 9.12.2015r. – k. 11

- Wyjaśnienia K. B. – k. 21-25

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył:

W oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy oraz ustalony stan faktyczny Sąd uznał, że zażalenie skarżącego nie zasługuje na uwzględnienie, wobec czego Sąd postanowił na podstawie art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 06.07.1982r. o radcach prawnych w zw. z art. 437 § 1 k.p.k. oraz art. 465 § 1 i 2 k.p.k. utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. z dnia 22 lipca 2019r. o umorzeniu dochodzenia w sprawie o sygn. akt RD 69/19.

W ocenie Sądu skarżący nie wykazał aby radca prawny D. G. dopuściła się popełnienia przewinień dyscyplinarnych polegających na naruszeniu postanowień Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Sąd popiera stanowisko Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, z którego wynika, że okoliczności przedstawiane przez Skarżącego nie znalazły swojego oparcia w formułowanych zarzutach, przedstawionych dokumentach ani tym bardziej w wykładni przepisów Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Jak ustalono radca prawny D. G. reprezentowała na przestrzeni 2015-2017 r. spółkę (...) Sp. z o.o., w której Skarżący pełnił funkcję Prezesa Zarządu a następnie, poczynawszy od kwietnia 2019 r., prowadziła przeciwko K. B. wyłącznie jedno postępowanie z powództwa K. N. (byłej pracownicy) oraz jedno postępowanie przedsądowe – wezwanie do zapłaty, z wniosku Pana F. D. (byłego pracownika). Oba roszczenia dotyczą zaległych wynagrodzeń za pracę, które to nie zostały wypłacone tym osobom na skutek działalności prowadzonej m.in. przez wskazaną spółkę, zaś radca prawny D. G. wszelkie z tym związane czynności wykonuje bezpłatnie.

Należy przypomnieć należy, iż w myśl art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2018 r., poz. 2115 z późn. zm.) Radcowie prawni (...) podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych. Jednocześnie przywołać należy treść art. 6, 25 ust. 1, art. 26 ust. 1, 28 ust. 2 i 3 oraz art. 29 ust. 1 pkt 1) i 2) Kodeksu Etyki Radców Prawnych. Wskazane przepisy wskazują, iż Radca prawny, mając na uwadze treść roty ślubowania określonej w ustawie o radcach prawnych, obowiązany jest wykonywać czynności zawodowe rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami. Radca prawny nie może zajmować się sprawami ani w jakikolwiek sposób uczestniczyć w czynnościach, które ograniczałyby jego niezależność, uwłaczały godności zawodu, podważały do niego zaufanie albo groziły naruszeniem tajemnicy zawodowej. Radca prawny nie może świadczyć pomocy prawnej, jeżeli wykonywanie czynności zawodowych naruszałoby tajemnicę zawodową lub stwarzało znaczne zagrożenie jej naruszenia, ograniczenia jego niezależności, albo gdy posiadana przez niego wiedza o sprawach innego klienta lub osób, na rzecz których uprzednio wykonywał czynności zawodowe, dawałaby (obecnemu) klientowi nieuzasadnioną przewagę. Radca prawny nie może być obrońcą lub pełnomocnikiem klienta, jeżeli przeciwnik klienta jest również jego klientem w jakiegokolwiek sprawie. Radca prawny nie może być obrońcą lub pełnomocnikiem klienta, którego interesy są sprzeczne z interesami osób, na rzecz których radca prawny uprzednio wykonywał czynności zawodowe w tej samej sprawie lub w sprawie z nią związanej. Radcy prawnemu nie wolno doradzać: klientowi, którego interesy są sprzeczne z interesami innego klienta w tej samej sprawie lub w sprawie z nią związanej; klientowi, jeżeli jego interesy są sprzeczne w tej samej sprawie lub w sprawie z nią związanej z interesami osoby, na rzecz której radca prawny uprzednio wykonywał czynności zawodowe.

Należy przyjąć, że „sprawa związana” oznacza sytuację gdy pomiędzy sprawami zachodzi jednocześnie rodzaj tożsamości, przedmiotowej i czasowej. Zakaz ten nie dotyczy więc spraw takich samych lub podobnych, tj. o takich samych lub podobnych przedmiotach.

Mając na uwadze powyższe, pomimo faktu, iż radca prawny D. G. bezspornie świadczyła pomoc prawną na rzecz Spółki (...) Sp. z o.o. w latach 2005-2007, zaś obecnie świadczy pomoc prawną na rzecz byłych pracowników tej Spółki, nie można uznać, iż stanowi to podstawę dla uznania, że w sytuacji tej doszło w jakikolwiek sposób do naruszenia zasady mówiącej o konflikcie interesów. Skarżący nie dowiódł bowiem, aby radca prawny D. G. w obecnie prowadzonych czynnościach procesowych jak i przedprocesowych względem Skarżącego jako pozwanego, wykorzystywała wiedzę o Skarżącym pozyskaną z uprzednio prowadzonej sprawy. Dlatego też w świetle ujawnionych w niniejszym postępowaniu stanów faktycznych nie można stwierdzić, że radca prawny D. G. dopuściła się popełnienia jakiegokolwiek przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2018 r., poz. 2115 t.j.) w zw. z art. 6, 25 ust. 1, 26 ust. 1, 28 ust. 2 i 3 oraz art. 29 ust. 1 pkt 1) i 2) Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł jak w pkt I postanowienia.

Wobec utrzymania w mocy zaskarżonego postanowienia o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego, Sąd orzekł w pkt II postanowienia o obciążeniu kosztami postępowania dyscyplinarnego w łącznej kwocie 1 000,00 zł, Okręgowej Izby Radców Prawnych we W., zgodnie z art. 70⁶ ust. 2 zd. 2 ustawy z dnia 06.07.1982r. o radcach prawnych.

Zgodnie z art. 426 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 06.07.1982r. o radcach prawnych od niniejszego postanowienia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. nie przysługuje środek odwoławczy.